

אביב עקרוני

”יום של נבלה“*

ארצות-הברית של אמריקה, אשר עד לאותו יום נמנעה מלהצטרף למלחמה נגד גרמניה, ואשר רבים היו בה הכוחות שנלחמו קשה בעד המשכת „גייטר-ליות חיובית“, פרי המסורת הישנה של „תורת-מונרו“ — נתלכדה עתה כאיש אחד, דמוקרטים ור-פובליקנים גם יחד, בהצטרפה להכרזת-המלחמה של הגשיא רוזבלט למחרתו של אותו יום. בנאומו של הגשיא, שארך שש דקות בלבד, היתה מלה אחת

ב-7 בדצמבר 1941, נערכה ההתקפה היפנית הודונית על פארל-הארבור, („נמל הפנינים“), בסיס הצי האמריקני הגדול באוקיינוס השקט — ובכך נפתח פרק חדש בקורותיה של מלחמת-העולם השנייה.

”Day of Infamy“, by Walter Lord (*
הוצאת הנרי הולט, ניו-יורק, 1957.

פירל הארבור

מתוך דבריהניקורת בעתונות העולם

99קטייטור 27 99טמבר.

ההתקפה החלה ב-0755 ונגמרה לפני שעה 1000

„ספר זה של ולטר לורד פחות נהדר מספרו על טביעתה של „טיטניק“ („לינה שייזוכר“); אכן, הנושא הנו כאן נרחב וקשה יותר. הטרגדיה של „טיטניק“ נתרחשה ונסתיימה על פני פרק זמן הנדרש, נאמר, להצנח קולנוע בעלת שני סרטים-ראשיים. ההתקפה על פירל-הארבור החלה ב-7.55 בבוקר ונגמרה לפני שעה 10.00 (דהיינו — בדיוק זמן מספיק בשביל סרט-ראשי, יומן-חדשות ואיזה סרטון-נלוה) — אך את הסיפור אין לדחוס למסגרת מצומצמת, שכן הוא מקיף את טוקיו, ואשינגטון והוא; 96 ספינות אמריקאיות, 394 מטוסים אמריקאיים; 31 ספינות ו-353 יפניים (וכן כוח-משלוח קדמי בן 28 צוללות), אותו יום עלה לארה״ב ב-18 אניות (הגם שרק 5 הוצאו משימוש לתמיד), 188 מטוסים ו-2400 איש שנהרגו — לעומת 800 איש בלבד שנפצעו — יחס אחוזי מדהים לפי קניי-המידה הצבאיים הרגילים, והוא מסתבר רק בחלקו ע״י העובדה ש-1400 מאלה נהרגו ברגע אחד, בהתפוצץ אנית-המערכה „אריזונה“. אנכידות היפנים היו מעטות עד-כדי-לאכזב, אף על פי שהללו היוו מטרה נוחה-לפגיעה מאין-כמותה הן לפני ההתקפה והן לאחריה“.

האשה המתינה — המברק נשכח

„בדרך כלל מגלה ולטר לורד בתיאוריו בקורתיות פחות-חריפה כלפי גילויי בטלנות ובלבל אצל האמריקאים, מכפי שגילה כלפי גילויים כאלה אצל הבריטים בעסקו בפרשת